

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Agens De Rebvs Ecclesiæ Sacris, & profanis, earumque usu, acquisitione,
conservatione, & alienatione

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 3. De indignis sepultura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61834](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61834)

PARS II. TIT. V. DE SEPVLTVRIS.

359.

nitatē merito non recipitur facien-
dum. Manet ergo dubium de eo, qui ju-
bet non inferri sepulcro corpus suum,
sed extra illud servari; de quo una reso-
lutio non videtur sufficiens, nisi de cau-
sa notiva constiterit. In dubio consulen-
tus erit Episcopus.

§. III.

De indignis sepultura.

I. In loco sacro humandi & sepeliendi
sunt omnes sacro baptisimare abluti.
5 nullus iun. Glo. 13. q. 2 c. Eccles. de consecr. Difst.
nihil obstat excommunicatio , interdi-
ctum, prohibitio, coniuvendo, vel impœ-
nitentia. Unde etiam ad mortem damna-
rios leperos in loco sacro fas, quando poe-
nitentes obiisse certum est. Abb. & DD. in
cetera parte n. 4 de sepult. Aliquando tamen
velim exaggerationem pœnae vel aliorū
commonitionem & exemplum cadave-
ris sepulta manent. Covar. l. 2. Var. c. 1. ex
eo , quod nulli quisquis flagitiosissimo
potenti sacramentum penitentiae negari
posset, sequi necessitatè existimat, neque
sepulturam negari posse: in dò nec con-
suetudinem indui, ut damnatis ultimo
suppicio non permittatur sepultura Ec-
clésistica, nec Judices illam negantes à
peccato immunes esse, ex Clem. i. de sepult.
Petrus Ravenn. probat, quod verum, si abli-
querationabili causa id faciant. Cense-
tar autem sufficiens causa quam supra
individuimus, pœna, & exemplum. Torre-
blancaz. Demonolog. c. 31. Clarus §. s. q. 5.

II. Duodecim conditionibus persona-
rum, ait Angelus n. 13. Ecclesiastica sepul-
tura interdictitur, vel negatur, i. non bap-

tizatis, inter quos numerandū etiam in-
fantes Christianorum parentum, hære-
ticis item licet post mortem primò dete-
gantur c. Ecclesiam de consecr. Difst. l. c. Sanè
24. q. 2. Adde Catechumenos, pro quibus
tamen, si credentes deceperint Ecclesia
orat. Palud. in 4. Difst. 4. q. 3. art. 1. ex S. Am-
broz. de obitu Valentin. Imper. 2. Excommu-
nicatis, ne mortuis cōmunicemus, quos
vivos execrati sumus c. ex parte c. sacrif. h.
t. Clem. 1. eod. Intellige non de minori, ut
frustra quidam, sed majori excommunicatione.
3. Usurariis publicis, ac notoriis.
c. quia in omnib. de usur. c. quanquam eod. ti-
tulo in 6. & Clem. 1 eod. Intellige post letam
condemnationis sententiam. 4. Illis, qui
sibi ex proposito, ac sponte impias ma-
nus mortemque intulerunt. c. placuit. 24.
q. 5. c. quib. 13. q. 2. nisi penitentiam ege-
rint. Ign. Lopez in palt. crim. c. 17. n. 11. 5. In-
terfectis in duello vel torneamento, seu
hastiludio ubi est probabile mortis peri-
culum. Con. Tr. s. 25. c. 19. 6. blasphemis
impudentibus. c. statuimus de malef. 7.
Raptoribus non satisfacentibus. c. 2. de
raptoribus. 8. Furibus, & latronibus in fla-
granti delicto occisis: non verò, si com-
prehensi, vulnerati, & ritè confessi fue-
rint c. Fures & latrones. 14. q. 2. 9. Nomi-
natim interdictis. Clem. 1. de sepultur. 10.
Qui tutorem presbyterum in testimen-
to constituant. c. ult. Difst. 88. 11. Qui ne-
semel quidem in anno confessi sunt, qui-
que Paschali tempore Eucharistiam non
sumplerint. c. omnis. utriusque de pœnit. &
remiss. 12. Monachis qui post mortem
depr. henri fuerint cum peculio , ac
proprietarii. c. Monachi 2. c. super quo-
dam 4 c. Cum ad Monasterium §. quod si pro-
prietas de statu Monachor.

Denique

§. III. DE INDIGNIS SEPULTURA:

360

Denique omnibus illis deneganda sepul-
tura est, quos de vita turpiter, & scelera-
tè acta nullam egisse pœnitentiam con-
stat, quemadmodum Romæ fit meretri-
cibus in fœditate sua miserabiliter ex-
tentis. c. pro obœuntibus 13. q. 2. de pœni-
tentia & contritione in extremis mon-
strata unicus sufficere tellis potest. Zec-
ebus de rep. Christ. Ang. Silv. Armil. Tabiena.
Marchant in Horto. Pastor part. 7. tract. 6. c.
ult. Roderic. Tom. III. q. 61. art. 1. & Tom. IV.
Tit. 4. c. 14. num. 36. Navarr. c. 2. de pœnit.
Dist. 7. Laym. l. 3. tract. 5. c. 12. num. 10. & seq.
Lorich. V. sepultura §. 6. Duenas in Reg. 589.
Vallenf. l. 3. tt. 28. §. 7. Barb. in c. ex parte de
sepult. Posseu. l. de Curato c 14.

III. Horum aliquis si in loco sacro se-
pultus fuerit, præter excommunicatio-
nem sepelientibus possum. c. quicunque
de heret. in 6. exhumandus est, cum fieri
commodè potest. c. sacrûs de sepult. c. Eccle-
siam 1. & 2. Dist. 4. de consecr. Ecclesia ta-
men non ideo polluta censetur, nec re-
conciliatione indiget, nisi in ea conditus
fuerit infidelis, aut nominatim excom-
municatus, quo casu etiam parietes radi-
debent c. Ecclesiam 2. Dist. 1. de consecr. Silv.
V. sepultura q. 9. Armilla u. 19. Bai. b. in c. sa-
crûs de sepult. Bonac. Tom. III. D. 2. q. 2. Rode-
ric. l. cit. Vallenf. l. 3. tt. 28. §. 7. Canisius l. 3.
Decretal. tt. 12. Marchant l. cit. Si in aliqua
Ecclesia sepultus fuerit, qui ad aliam jure
pertinet, exhumari & restitui debet, cum
omnibus oblationibus, si petantur. c. ex
parte & c. cum liberum de sepult. Ost. Panor.
& Barb. in citatis capit. annotans corpus
non restitui per viam attentati, sed per
sententiâ definitivam in judicio ordina-
rio, & principali latam. Idem & multò
magis faciendum, si quis alio pertinens

funus per vim rapuerit. Armilla l. cit. Ro-
deric. tom. III. q. 61. art. 3. Farinac. l. 1. de del.
& pœn. c. 20. n. 136.

IV. Denique interdicti tempore gene-
raliter omnibus sepultura denegatur ex-
commun. indicata sepelientibus, exceptis
Clericis & Regularibus, quibus speciali
privilegio permittitur c. quod in te depen.
& remiss. c. alma de sent. excom. De modo
& conditionibus V. Fill. tract. 18. c. 4. n. 94.
Quod in Ordinibus Mendicantium ex-
tenditur etiam ad familiares, & officiales
quemadmodum Roderic. declarat. tom. II.
q. 115 art. 1. Navar. c. 27. num. 179 Armilla
V. Interdictum num. 48. Tabiena num. II. c.
12. Avila part. 5. D. 4. Sess. 3. Dub. 2. Laym. l.
tract. 5. part. 4. c. 2. num. 3. Henrig. c. 44. n. 5.
Bonac. III. D. 2. q. 2. ubi notat probabile
esse comitantes funus hominis excom-
municati, terram fodientes, veleriam
mandantes sepeliri, non incurrere ex-
communicationem, sed eos tantum, qui
propriis manibus sepeliunt. Quod ma-
jori discussione indiget.

§. IV.

De portione Canonica, seu quota
funerali..

I. POrtio Canonica duplex est Epis-
copalis, & Parochialis. Nomen ha-
bet à Canonibus à quibus constituta vel
approbata est. Funeralis dicitur, quia
pro funere & propter funus præstanta.
Alicubi dimidia pars, alicubi tertia vel
minor, alicubi quarta pars in usu est, &
hæc frequentior. c. requisisti de testam. t.
cum super c. relatum eod. Unde spectanda,
& sequenda consuetudo est. c. certificari
Bath.